Samengevat

3e jaargang nummer 6 – 18 december 2008

5e Haags Weekendtoernooi

Groningen 1946

Is de schaakcomputer een leermachine?

Spaar voor een Gratis Hair-Cheque t.w.v. € 15,-

Goudenregenplein 5 2565 GJ Den Haag tel. (070) 363 57 28
Donderdagavond geopend tot 20.00 uur!

www.avanti-haarmode.nl

Titelpagina: Het 5e Haags Weekendtoernooi werd beter bezocht dan de voorgaande edities (foto: André Wagner)

Inhoud

4 Colofon
5 Van de redactie / *André Wagner*
6 5e Haags Weekendtoernooi / *André Wagner*
8 Interne competitie
10 Externe competitie
24 Mijn favoriete schaakboek: Groningen 1946 / *Pim van der Meiden*
27 Ook grootmeesters zien het wel eens niet / *Pim van der Meiden*
28 Is de schaakcomputer een leermachine? / *Melchior Vesters*
30 Nabokov als Schaakcomponist / *Pim van der Meiden*
31 Een Haagse oase aan zee / *Ben Spierings*
32 Partijen / *Hugo van der Laan*
34 Schaakagenda

Samengevat is het clubblad van Schaakcombinatie HTV
Verschijnt 6x per jaar
Redactie: Pim van der Meiden (hoofdredactie), André Wagner (eindredactie)

3e jaargang nummer 6 - 18 december 2008

Kopijdatum volgende clubblad: 13 februari (verschijnt 19 februari)
Kopij tijdig inleveren bij: Pim van der Meiden (gwvandermeiden@hetnet.nl)

Colofon

Bestuur

Voorzitter		
Evert Baak	voorzitter@schaakcombinatiehtv.nl	3940945
Secretaris		
Hugo van der Laan	secretaris@schaakcombinatiehtv.nl	3509931
Penningmeester		
Sander Pauw	penningmeester@schaakcombinatiehtv.nl	3615975
PR & Sponsoring		
(via waarnemer)	pr@schaakcombinatiehtv.nl	
Wedstrijdleider extern		
Hans Segers	wl-extern@schaakcombinatiehtv.nl	3562239
Wedstrijdleider intern		
René Weerts	wl-intern@schaakcombinatiehtv.nl	06-53964552
Voorzitter jeugdcommissie		
Evert Baak	jeugdleider@schaakcombinatiehtv.nl	3940945

Commissarissen

Webmaster		
Eric Alvares	efsalvares@hotmail.com	06-41330092
Materiaalbeheerder		
Wim Vermeulen		3636124

Jeugdbegeleiding

Kasha Gieben, Rik Pronk, Ton Bodaan, Eric Gieben, Ton Vissers, Gert-Jan Willighagen, Melchior Vesters, Claudia Fasil, Miron Ashkenazy, Karin Kluytmans, Mieke Bogaard, Wim Lelieveld

Speellokaal: Bosbeskapel, Bosbesstraat 5, 2564 PA te Den Haag, 070-3689796
Speelavond: Donderdag
Speeltijden: Jeugd tot en met stap 2: 18:30 tot 19:30 uur;
Jeugd stap 3 en hoger: 18:15 tot 19:45 uur;
Senioren: intern vanaf 20:00 uur
Contributie: senioren: € 85 per jaar; jeugd: € 65 per jaar; gezinslid tweede junior: € 10 korting per jaar; derde junior: € 20 korting per jaar; girorekening 5255286 t.n.v. Schaakcombinatie HTV
Internetsite: http://www.schaakcombinatiehtv.nl

Van de redactie

Schaken als geluksspel

Schaken is een geluksspel. Dat was althans de mening van Jan Hein Donner. Hoe briljant hij ook kon spelen, hij had vooral een oog voor de grote lijnen en miste af en toe de details, zoals in de partij waar hij een geweldige opening speelde, maar rond de tiende zet smadelijk onderuit ging, omdat hij de pointe van zijn eigen spel niet volledig had doorgrond.
Dit is op grootmeesterniveau eigenlijk een zeldzaamheid, waar het voor de gemiddelde clubspeler wel degelijk een rol van betekenis speelt. Hoe vaak zien we niet een speler schrikken, nadat zijn tegenstander net even beter gekeken heeft? Als je dan de voorkeurszet van een topper er tegenover zet, komt die met iets geheel anders, want het blijft aanmodderen voor de amateur.
Dat neemt niet weg dat we toch iedere keer weer met frisse moed aan een potje beginnen, ons ergeren aan het getik met de schoen van de tegenstander, ons ergeren aan het eigen gepruts, maar ook graag een klopje op de schouder krijgen na een geweldige vondst.
Schaken is een verslaving voor velen, voedsel voor enkelen die er hun beroep van hebben gemaakt, maar altijd een bron van overeenkomst. Ongeacht de verschillen tussen mensen, geef ze een bord met 64 vakjes, 32 stukken (16 van elke kleur) en een klok (optioneel) en ze gaan rustig in een hoekje zitten. Tenminste... als je geluk hebt.
Want het is een fabeltje dat schaken karaktervormend zou zijn. Integendeel. Schakers kunnen slecht tegen hun verlies en dat laten ze merken ook. Zodra een partij verloren is gegaan, spoed men zich naar huis om de partij "in de computer te stoppen" en te zien "wat Fritz er van vindt". Om vervolgens te proberen de aanbevelingen een volgende keer op het bord uit te kunnen voeren... als je het allemaal lang genoeg weet te onthouden en als je het geluk hebt dat de stelling nogmaals voorbij komt.
En zo verstrijken de jaren, proberend beter te worden door trainingen te volgen en openingen te bestuderen. Opnieuw is er zo'n jaar voorbij en wordt er over de jaargrens gekeken naar het volgende evenement, dat dan via Internet door de goegemeente wordt gevolgd. Hoe doen de grootmeesters het, en hoe gaat het met je clubgenoten? Om dan gnuivend commentaar te leveren als het allemaal niet mee zat: "Tsja, ik had een beetje pech."
Hoe het ook zij, ook in 2009 wens ik u veel schaakplezier en vooral veel geluk toe. In het bijzonder op andere vlakken, want tegenstanders die gelukkig in het spel zijn mag ik niet zo. Ik houd niet van verliezen.

André Wagner

5e Haags Weekendtoernooi

De editie van dit jaar kan een groot succes genoemd worden, want het aantal deelnemers bedroeg 129 en daarmee werd een nieuw record gevestigd. Sinds vorig jaar zijn er meer tafels beschikbaar in de speelzaal en daardoor is die mogelijkheid er ook. Wellicht dat we ooit alle stoelen nog eens gevuld krijgen, een mooi streven voor het tweede lustrum.
In dit eerste lustrumtoernooi leek het aanvankelijk niet zo storm te lopen, want twee weken voor aanvang stond de teller pas op 60. Maar toen werden de schakers wakker, mede door een extra mededeling op zowel HSB- als KNSB-site en aan de zaal kwamen ook nog een flink aantal gelukzoekers. Letterlijk, want er zaten drie Oost-Europese spelers bij, waar onder een Russische internationaal meester. Die deed ook wat van hem verwacht werd: aan de top meedraaien en voor de eerste prijs gaan. In de laatste ronde produceerde hij vervolgens naar verwachting een salonremise met zijn medekoploper Robin van Kampen, zodat ze in ieder geval de eerste plaats zouden delen. Waar misschien niet op gerekend was (of misschien ook wel), was het jonge talent Julian van Overdam, die er in de laatste ronde een winstpartij uit wist te persen.
Nu worden geldprijzen bij gelijk eindigen evenredig verdeeld, maar wie was nu toch winnaar van het toernooi? Niet onze Russische gast, want hij bleef achter in weerstandspunten. De beide jonge Nederlanders stonden daarin ook al gelijk en ook de Sonneborn-Bergerpunten waren exact hetzelfde, zodat daarmee voor de eerste keer het vierde selectiecriterium van stal gehaald moest worden: de loting. Toernooidirecteur Hugo Brits haalde professioneel lotingsmateriaal uit zijn zak (een muntje dus) en daarmee werd beslist dat de 14-jarige Robin van Kampen (HSG, 2316) officeel toernooiwinnaar was en de beker mee naar huis mocht nemen. Dit doet uiteraard niets af aan de prestatie van Julian.
De volgende generatie diende zich aan, want ook in de andere groepen ging de eerste prijs naar een jonge speler. De winnaar van de B-groep, Tjewing Au (Arnhemse SV, 1754), was naar verhouding dan nog oud met zijn 24 jaar. In de C-groep won de 16-jarige Stan Lambrechts (DSG Pallas, 1505).

Omdat het een jubileumtoernooi was, had de organisatie voor wat attenties gezorgd. Zo kreeg iedere deelnemer bij inschrijving een bordeauxrode pen met inscriptie: Haags Weekendtournooi 2004-2008 (naar eigen zeggen is de man die de inscriptie verzorgde dyslectisch). Verder werd aan iedereen die het vijf ronden had volgehouden bij aanvang van de laatste ronde een doosje met twee overheerlijke Leonidasbonbons uitgedeeld. Die traktatie viel duidelijk in goede aarde, want de meeste doosjes lagen leeg in de afvalbakken voor het einde van de partij.

Het toernooi kende ook dit keer nauwelijks problemen en als er iets op te lossen viel, had de wedstrijdleiding dat zo voor elkaar. Wellicht ten overvloede kan dan

ook gemeld worden dat er volgend jaar weer een Haags Weekendtoernooi gehouden zal gaan worden.

André Wagner

De twee René's (Chappin en Weerts) deden ook mee

Interne competitie

Stand na de 13e ronde:

Pos	Naam	SPrc	Prt	W	R	V	S	av
1	Hans Segers	79,2	9	7	2	0	-1	12
2	Mike Hoogland	75,0	11	7	4	0	1	12
3	Eric Alvares	72,2	6	5	0	1	-2	6
4	William van Zanten	71,4	4	3	1	0	0	6
5	Melchior Vesters	65,4	10	6	2	2	2	12
6	Rik Pronk	63,6	8	5	1	2	0	11
7	Karl Baak	61,5	10	5	1	3	-2	10
8	Lex van der Meer	61,5	10	4	5	1	0	9
9	Ivo Schoonman	61,1	6	4	0	2	1	6
10	Stijn Gieben (J)	60,0	7	4	1	2	1	9
11	Jan Verheijen	60,0	7	4	1	2	1	10
12	Karel Stolte	60,0	7	3	3	1	1	9
13	Niek Wisse	59,1	8	2	4	1	0	9
14	Koos Roeleveld (J)	58,3	9	4	3	2	1	8
15	Ben Spierings	57,7	10	4	4	2	0	13
16	Piet Sikkes	57,1	11	5	3	3	-1	12
17	Ton Bodaan	56,3	5	3	0	2	-1	12
18	Ruben Wiegerink	55,0	7	3	2	2	-1	7
19	Pim van der Meiden	53,8	10	5	1	4	0	10
20	Nico Gouzij	53,8	10	3	5	2	0	12
21	Kees van Gelder	53,8	10	3	3	3	1	7
22	Hugo van der Laan	53,6	11	5	2	4	1	12
23	Arif Somer	53,6	11	4	4	3	-1	7
24	Ton Vissers	53,6	11	3	6	2	-2	14
25	Joop van Wallinga	50,0	9	3	3	3	-1	6
26	Gert Jan Willighagen	50,0	7	3	1	3	1	10
27	Jan van Delden	50,0	3	0	3	0	1	3
28	Theo Bovenlander	50,0	0	0	0	0	0	4
29	Swen Hack (J)	50,0	0	0	0	0	0	0
30	Alexander Henke	50,0	0	0	0	0	0	2
31	Bas Kalma	50,0	0	0	0	0	0	0
32	Gerard Küpfer	50,0	0	0	0	0	0	0
33	Peter van Noort	50,0	0	0	0	0	0	1
34	Sander Pauw	50,0	0	0	0	0	0	2
35	Maarten Stolte	50,0	0	0	0	0	0	2
36	Jaimy Luk (J)	46,9	13	6	0	7	1	10
37	Rob Dijkstra	46,9	13	4	4	5	0	10
38	Owen Poppe (J)	46,7	12	5	1	6	0	9

39	Hans Dwarshuis	46,4	11	3	4	4	1	9
40	Henk Bouma	45,8	9	4	0	5	1	10
41	Evert Baak	45,0	7	3	0	4	-1	7
42	Paul den Boer	44,4	6	2	1	3	-1	5
43	André Wagner	43,8	5	1	2	2	-1	11
44	Bert van Dijk	42,9	11	4	1	6	0	8
45	Jan Bonsel	42,9	11	3	3	5	1	9
46	Claudia Fasil (J)	42,3	10	3	2	5	0	7
47	René Weerts	41,7	9	2	1	5	-2	7
48	Frans Coers	41,7	3	1	0	2	-3	5
49	Pascal de Leeuw	40,9	8	3	0	5	0	8
50	Joost van Kempen (J)	40,0	12	4	1	7	1	7
51	Joris van Berckel (J)	39,3	11	4	0	7	1	8
52	Wim Vermeulen	37,5	9	3	0	6	-1	6
53	Theo Dekker	37,5	1	0	0	1	1	3
54	Monique Keuzenkamp	34,6	10	3	0	7	0	9
55	Ard van der Zwart	33,3	6	0	1	4	0	5
56	Jos Delorme	31,3	5	0	2	3	1	3
57	Mireille Rubert	28,6	11	2	1	8	0	9
58	Marten Kats	27,8	6	1	0	5	0	8
59	Fleur Gieben (J)	22,2	6	0	1	5	0	5
60	Bart Holterman (J)	20,8	9	0	0	8	1	5

*** * * AFMELDEN VOOR DE SENIORENCOMPETITIE * * ***

E-mail: afmelden@schaakcombinatiehtv.nl

of telefonisch: 06 57 42 80 97 en dan de voice mail inspreken.

Vermeld in de mail of voicemail graag naam en datum!

Externe competitie

SHTV 1 wint wederom (Verslag: Ton Bodaan)

Met overtuigende cijfers wist ons eerste team ondanks 3 invallers onze schaakvrienden van DD te verslaan. Er waren deze middag veel toeschouwers die volop konden genieten, de meest opvallende was onze ex-voorzitter Armin.
Wederom wist ons team te bewijzen dat ratings niet veel betekenen op dit niveau. Maarten wist de score te openen met een fraai gespeelde partij tegen de sterke Jacob Kort. Vervolgens wist ook Mike een sterk gespeelde partij af te ronden. William had zijn tegenstander verrast met een dubbel pionoffer en besliste zijn partij met een koningsaanval. Hiermee rondt William 2008 af met een 100% score, want de komende tijd viert hij een welverdiende vakantie in Zuid-Amerika.
Hiermee was de stand dus al 3-0. Via een fraai gespeeld toreneindspel wist Gert-jan een belangrijk halfje binnen te slepen tegen oud-clubgenoot Vincent. Nu scoorde DD terug via een mooi gespeelde partij van Piet Smeele die een te optimistische opstoot van Bastiaan bekwaam wist te pareren. 3,5-1,5
DD kwam nog dichterbij omdat Alexander M. het spektakel-stuk tegen Karl wist te winnen, na een partij met sterk wisselende kansen, de spannendste partij van de middag. 3,5-2,5.
Toch was het niet echt spannend, want de 2 overgebleven stellingen waren al geruime tijd duidelijk. Melchior en Rik wisten als jeugdtrainers het goede voorbeeld te geven en schoven hun gewonnen stellingen eenvoudig naar winst.
Heren van het eerste, gefeliciteerd met deze fraaie overwinning. Melchior, Karl, Rik bedankt voor het invallen.

Schaakcombinatie HTV (1966)	**DD 2 (1974)**	**5½-2½**
William van Zanten (2114)	Remko de Waard (2023)	1-0
Melchior Vesters (2052)	Jos de Waard (2014)	1-0
Bastiaan Dessing (2065)	Pieter Smeele (2001)	0-1
Mike Hoogland (2041)	Wim Vink (2085)	1-0
Karl Baak (1809)	Alexander Münninghoff (2000)	0-1
Maarten Stolte (2004)	Jacob Kort (2070)	1-0
Rik Pronk (1899)	André Lopies (1874)	1-0
Gert-Jan Willighagen (1746)	Vincent Oudewaal (1722)	½ -½

Verrassende uitslagen in de 3e ronde (Verslag: Ton Bodaan)

Alle koplopers verliezen in de 3e ronde…
Helaas was ons vlaggeschip vrij kansloos in de uitwedstrijd tegen Utrecht. Waar Utrecht dit keer compleet was, ontbraken bij SHTV maar liefst 3 basisspelers.
Het begon nog wel met 1-0 voorsprong, omdat de tegenstander van Sander door

een vervelend misverstand niet naar de speelzaal werd vervoerd. André viel in op bord 1 en speelde een goede opening, maar daarna vergiste hij zich en maakte zijn tegen stander het soepel af. Op de overige borden begon zich al een lastige middag af te tekenen en er volgden 4 nederlagen op rij, voordat Paul en invaller Theo 2 remises aantekenden.
Melchior speelde tegen Robert Beekman lange tijd een goede partij, maar helaas had onze man bij het noteren een vakje overgeslagen en ging in de gedachte 40 zetten gedaan te hebben een flesje prik halen... De stelling was op dat moment nog zeer onduidelijk en volgens mij waren bij verder spelen nog alle uitslagen mogelijk geweest...
Slechts Hans en Mike stonden al vrij snel na de openingsfase in een slechte positie, hoewel Mike ondanks een grote materiële achterstand nog goed terugvocht, maar dat mocht helaas niet baten. Hans overzag dat zijn tegenstander een belangrijke pion op h4 kon snoepen, vooral omdat in voorafgaande stellingen deze pion steeds vergiftigd was geweest. Materieel gezien ging het nog wel, maar de vrije h-pion van zwart stormde onafwendbaar naar de overkant.
Paul leek lange tijd goede winstkansen te hebben, maar liet in tijdnood een eeuwig schaak toe... Ook invaller Theo (waarvoor dank) leek zijn partij te gaan winnen, maar had vlak na de opening ook kunnen verliezen.
Het enige echte punt kwam van onze bord 8-speler Gert Jan, die op fraaie wijze wederom met zwart wist te winnen.
Al met al natuurlijk een teleurstellende wedstrijd, zeker gezien het feit dat alle staartploegen wisten te winnen. We zullen uit een ander vaatje moeten tappen om degradatie te ontlopen.

Utrecht 4 (1997)	**SHTV 1 (1920)**	**5-3**
Sten Goes (2085)	André Wagner (1757)	1-0
NO	Sander Pauw (2089)	0-1R
Robert Beekman (2242)	Melchior Vesters (2052)	1-0
Harm Theo Wagenaar (1941)	Mike Hoogland (2041)	1-0
Kees-Jan Schilt (1923)	Paul den Boer (1869)	½-½
Michel Kerkhof (1861)	Theo Bovenlander (1862)	½-½
Peter de Jong (1932)	Hans Segers (1944)	1-0
Amindo Naarden (1996)	Gert-Jan Willighagen (1746)	0-1

Another one bites the dust *(Verslag: André Wagner)*

Ik had oorspronkelijk bedacht om dit verhaal de titel 'De avonturen van het B-team' mee te geven, maar dat zou geen recht hebben gedaan aan de kwaliteiten van de invallers uit het tweede team. Hoewel de individuele uitslagen het niet laten blijken, speelde het drietal een paar dijken van partijen. Deze wedstrijd was ook gelijk het afscheid van teamleider Ton Bodaan, die het in de rest van

het seizoen rustiger aan wil doen en het stokje aan mij heeft overgedragen. Dat neemt niet weg dat hij wel nauw betrokken zal blijven bij het team.
Hans verdedigde zich vanaf de start secuur en won een pion. Sander was op dat moment juist aan zijn partij begonnen, want even leek het er op dat er een herhaling van de vorige wedstrijd zou plaatsvinden. Gelukkig kwam de tegenstander deze keer wel opdagen en verweerde hij zich stevig tegen de dreigingen die Sander op het bord bracht. Melchior speelde weer een echte Melchiorpartij, wat betekent dat niemand behalve hijzelf begrijpt wat er gebeurt, maar het is wel steeds een lust voor het oog. Mike kreeg een openingsvariant op het bord die theoretisch tot in het middenspel bekend is (heb ik me laten influisteren). Hij kreeg er mooie ruimte mee en de strijd om de open d-lijn werd in zijn voordeel beslecht. Rik kwam wat gedrongen te staan en moest zich nauwkeurig verdedigen om niet onder de voet te worden gelopen. Tot zijn verbazing speelde zijn tegenstander een minder sterke zet, die er optisch wel gevaarlijk uit zag, omdat het de witspeler een vrijpion op d6 opleverde. Stijn debuteerde op landelijk niveau, zonder plankenkoorts leek het wel, want hij zette zijn partij stevig op. Helaas verloor hij in het vroege middenspel een pion en moest hij actief gaan spelen om te compenseren. Het was sowieso een partij die enorm heen en weer ging, want het ene moment stond hij gedrongen en toen ik een tijdje later ging kijken, had hij zijn tegenstander min of meer vast gezet. Ton kwam lekker uit de opening, maar de stelling zag er vrij vlak uit. De dames waren al snel geruild en het enige dat nog voor wat vuurwerk zou kunnen zorgen, was de witte pionnenmeerderheid op de damevleugel. Ton had dat echter haarfijn in de peiling. Gert-Jan (met een griepje onder de leden) speelde tegen mijn tegenstander van vorig jaar. Die greep toen in straalgewonnen stelling pijnlijk mis, mede omdat zíjn hoofd toen dicht zat door een zware kou. Nu was de situatie omgekeerd. Zou het iets gaan uitmaken? Toen kwam Sander naar me toe. Of hij remise mocht maken. Ik had gezien dat zijn tegenstander een slechte loper op b6 had staan, maar of die niet op een bepaald moment los zou kunnen komen, was de vraag. Sander kreeg de opdracht nog even goed te kijken of er niet toch ergens winst in zat en anders was remise wel in orde. Forceren heeft in zo'n geval toch ook geen zin en leidt vaak tot het tegenovergestelde resultaat. Tien minuten later stond derhalve het eerste halfje op het bord. Niet lang daarna zagen Ton en zijn tegenstander er ook geen gat meer in en tekenden de vrede. Melchior had inmiddels de knuppel in het hoenderhok gegooid en een kwaliteit geofferd voor interessant spel (maar begrijpen deed nog steeds niemand het, want het zag er nog steeds gelijk uit). Dat het wel goed zat bleek alras: Melchior meldde op zijn bekende onderkoelde manier dat het remise was geworden. Hans was in een eindspel beland met toren en licht stuk èn hij stond nog steeds de pion voor. Mike had duidelijk voordeel bereikt en een pion gewonnen, maar het zou nog kunnen uit gaan draaien op een toreneindspel en dan helpt een pionnetje meer vaak niet veel. Rik was nog steeds bezig om zijn positie houdbaarder te maken en wist zijn koningsvleugel verder te ontwikkelen. Het vrijpionnetje zag

er niet meer zo gevaarlijk uit en dat bleek gaandeweg de partij inderdaad het geval. Stijn won een kwaliteit, maar leverde daarbij een tweede pion in. Een lange manoeuvreerpartij volgde. Gert-Jan kwam gaandeweg pionnen achter te staan. Een kleine kwaliteit tegen toren en drie pionnen moest worden gecompenseerd door agressief spel en een geforceerde dameruil om mat te voorkomen zou twee pionnen terug gaan winnen, toen de zwartspeler pardoes zijn toren op een aangevallen veld zette en kon opgeven. Daarmee stonden we dan toch eindelijk een puntje voor. Met nog vier partijen te gaan, greep de tegenstandster van Mike in een remiseachtige positie mis door haar dame in een penning te zetten zonder dat de koning weg kon. Daardoor was ze gedwongen af te ruilen en een eindspel van vijf tegen vier pionnen in te gaan. Ze liet het zich allemaal niet meer bewijzen. Aan bord 1 was Hans er inmiddels in geslaagd alle complicaties uit de stelling te halen en torens te ruilen. Toen ook de lichte stukken waren geruild, liep zijn a-pion onhoudbaar door en waren de twee matchpunten binnen. Rik had alle problemen opgelost en stond intussen zelfs beter, maar verrekende zich in tijdnood, zodat hij er nog even heel hard aan moest trekken om nog te proberen een winstweg te vinden. Dat lukte niet meer en puntendeling was het gevolg. Stijn verloor in de laatste fase van zijn partij langzaam maar onstuitbaar de controle over de stelling. Zijn tegenstander ruimde de laatste witte pion op, waardoor de witte stukken aan alle kanten overbelast werden. Deze keer lukte het nog niet, maar de meningen waren unaniem dat het niet lang meer zal duren voor Stijn een plek in het eerste zal hebben veroverd.

SHTV 1 (1925)	**Tal/DCG 1 (1979)**	**5-3**
Hans Segers (1944)	Wim Helmers (2095)	1-0
Sander Pauw (2089)	Hans Leeflang (2142)	½-½
Melchior Vesters (2052)	Chris Vos (1979)	½-½
Mike Hoogland (2041)	Yvette Nagel (2000)	1-0
Rik Pronk (1899)	René Pijlman (1816)	½-½
Stijn Gieben (1771)	Johan Lubbers (1967)	0-1
Ton Bodaan (1857)	Joran Donkers (1970)	½-½
Gert-Jan Willighagen (1746)	Jeroen Cromsigt (1863)	1-0

Stand na 4 ronden

Zukertort Amstelveen 2	6	4	21
Rijswijk 1	6	4	20
Schaakcombinatie HTV 1	**6**	**4**	**18**
Philidor Leiden 1	5	4	16
HWP Zaanstad 1	4	4	16½
Tal/DCG 1	4	4	16
DD 2	4	4	13
Leiderdorp 1	2	4	15
Utrecht 4	2	4	12½
LSG 4	1	4	12

Zwaarbevochten overwinning (Verslag: André Wagner)

Het leek op papier allemaal een wedstrijd die we ‘gewoon’ door moesten komen, want de concurrenten voor een eventueel kampioenschap waren andere teams. Toch? Zoals zo vaak bleek weer eens dat je nooit, en dan bedoel ik NOOIT, welke tegenstander dan ook mag onderschatten. Met twee invallers tegen één (Ben verving Theo Bovenlander) maakte het vierde team van DD het ons behoorlijk moeilijk.

Echter niet Olav die tegen 'betonschaker' Gerrit Horst een centrumaanval kon inzetten en de winst voor het grijpen leek te hebben. Zelf moest ik zorgvuldig manoeuvreren in een Franse partij en tussen ons in zweette Karel op een wederzijdse 'betonpartij', waarin dameruil zo logisch leek. Ware het niet dat zijn tegenstander mat in één kon geven en dat ook deed. Even later bleek dat Olav inderdaad de winst niet liet glippen en stond het weer gelijk. Ik kreeg een voordelig toreneindspel op het bord, dat wel langdurig duw- en trekwerk beloofde, toen mijn tegenstander pionverlies voorkwam ten koste van een toren, met Röntgenaanval. Een schaakbord blijkt dan toch weer erg breed. Op dit moment was de spanning te voelen. Ben speelde de hele tijd al een gelijkopgaande partij en Ton had gaandeweg meerdere pionnen ingeboet. Het zag er bij hem allesbehalve rooskleurig uit. Na heel lang manoeuvreren in een D+2L eindspel verloor hij steeds meer terrein en kon opgeven. Ben kwam rond die tijd in een minder staand toreneindspel terecht. Aleksander had op bord 1 een enorme schuifpartij aan de hand, met wederzijdse kansen. Er dreigde steeds mat op de onderste rij, zodat zijn dame en loper nogal vastgepind waren rond zijn koning. Een vrijpion en een toren moesten op de andere vleugel het werk doen. Rik op het bord ernaast speelde de hele avond een wilde Koningsindiër, waarin hij langzaam wist door te breken en een vrijpion stukje bij beetje naar voren dirigeerde. Stijn aan het laatste bord had lange tijd een gesloten stelling, waarin hij zorgvuldig moest handelen om zijn tegenstander geen aanknopingspunten te geven. Zijn klok tikte angstwekkend snel naar de nul toe... Zijn tegenstander

begon echter ook veel tijd te gebruiken. Toen ging de stelling open en werden stukken geruild. Wat restte was een gelijk eindspel en aangezien beide spelers ook nog krap in hun tijd kwamen te zitten, werd het punt gedeeld. Ben trok het niet meer. Hij is de laatste tijd wat van slag en hoewel er een theoretisch remise te houden eindspel op het bord stond, liet hij in een moment van onoplettendheid de torens ruilen en kon opgeven. Het zou gaan aankomen op de twee topborden. Rik had een eindspel bereikt van P+4 tegen L+2, maar maakte het zichzelf na alle opwinding eerder in de partij en in opkomende tijdnood nog even moeilijk. Zijn tegenstander ging echter op seconden eerder door de vlag en totaal verloren stelling. Nog even was er verwarring, want de klok was verkeerd afgesteld en verkeerde in de veronderstelling dat er nog een tweede tijdperiode van een uur op het programma stond. Aleksander brak intussen definitief met zijn vrijpion op de damevleugel het laatste beetje weerstand van zijn opponent en daardoor konden we toch nog opgelucht ademhalen.

DD 4 (1757)	**SHTV 2 (1821)**	**3,5-4,5**
Herman Arends (1962)	Aleksander Henke (1963)	0-1
Adri Voermans (1771)	Rik Pronk (1899)	0-1
E. van der Graaf (1740)	Ben Spierings (1787)	1-0
Jan Kees Bartel (1776)	Ton Bodaan (1857)	1-0
Gerrit Horst (1739)	Olav van Leeuwen (1820)	0-1
Theo van Vorselen (1747)	Karel Stolte (1716)	1-0
Jaco Arkesteijn (1562)	André Wagner (1757)	0-1
J. van der Sluis (-)	Stijn Gieben (1771)	0,5-0,5

Zonder geluk vaart niemand wel *(Verslag: André Wagner)*

Eén van de belangrijkste wedstrijden van het seizoen voor ons tweede team stond oorspronkelijk op het programma voor 18 december, maar omdat we dan ons Oliebollentoernooi houden, werd in overleg met tegenstander en met goedkeuring van de competitieleider de wedstrijd een week vervroegd.
Daardoor moesten we wel onze eerste bordspeler missen, maar in Ivo Schoonman werd een waardig vervanger gevonden. Hij had op voorhand van mij volledige vrijheid van handelen gekregen, want gelet op de kracht van de tegenstander was elk resultaat beter dan een nul meegenomen. Op de speelavond kwam er onverwacht een kinkje in de kabel, want door een communicatiefoutje was er geen wedstrijdleider aangewezen. Gelukkig wilde Nico Gouzij wel voor mij invallen, niet zo'n slechte ruil want we zijn gelijkwaardig, zodat ik de leiding over de wedstrijd op me kon nemen.
In de wedstrijd gingen de meeste partijen lange tijd gelijk op. Alleen Theo en Karel kampten met positionele problemen en moesten alle zeilen gaan bijzetten om gelijk te komen. Ivo weerde zich kranig en kreeg mooi spel, terwijl Rik al snel een betere positie opbouwde. TonBo, in zijn bekende rustig stijl, bouwde

aan kleine voordeeltjes, terwijl Olav een comfortabele stelling opbouwde tegen de tactisch sterke Joost Scholten. Ik vroeg me op een gegeven moment af of ik daar niet op voorhand voor had moeten waarschuwen... Nico kreeg een klein voordeeltje op de damevleugel en probeerde alles om daar binnen te dringen. Stijn wikkelde vanuit de opening razendsnel af naar een eindspel met torens en een licht stuk.
Nico kreeg een remiseaanbod, maar besloot door te spelen, want hij stond nog steeds best lekker. Na lang proberen, duwen en trekken zag hij zich echter gedwongen om een tweede aanbod (met toestemming van de teamleider) aan te nemen. Theo had inmiddels een straalberoerde stelling en begon er over te denken om maar op te geven, toen zijn tegenstander plotsklaps in twee opeenvolgende zetten een toren weggaf en we onverwacht op voorsprong kwamen. Bij Ivo was nog steeds een hevige strijd gaande, Rik stond inmiddels lekker en leek zijn tegenstander tactisch te overspelen, Ton had een voordeel door een slechte loper van zijn opponent, maar bij Olav gebeurde wat ik een beetje had gevreesd: zijn tegenstander had zijn trukendoos opengetrokken en kwam een toren voor. Enige compensatie voor onze man was een vrijpion op c3, maar echt sterk zag die er niet uit. Karel keek inmiddels tegen een ruïne aan, maar speelde stoïcijns door. Stijn had een remiseaanbod afgeslagen en verspeelde een pion. Zijn tegenstander miste echter de juiste voortzetting en Stijn kwam op zijn beurt een pion voor.
Als het meezit, zit het ook meteen goed mee: Olav bleef stug op tegenspel spelen en kreeg warempel zijn verloren stuk terug! Wat restte was een gelijkstaand toreneindspel, hoewel... dan moet de tegenstander niet misgrijpen en zijn koning in de hoek zetten, met mat als gevolg. Opnieuw een onverwacht punt. Ton had even daarvoor een pion gewonnen en drong zijn tegenstander helemaal naar de achterste rij met als gevolg een punt. Wat evengoed een verloren wedstrijd had kunnen worden, was nu een gewonnen match. Wel ging de partij van Ivo nog verloren, nadat hij zijn dame tegen een toren verloor, maar aan twee andere borden kon weinig meer mis gaan. Stijn bleef het nog lange tijd proberen, maar moest berusten in wat de omstanders al gezien hadden: remise. Hij haalde daarmee het eerste matchpunt binnen. De tegenstander van Rik had veel tijd geïnvesteerd in de beste verdediging, maar liep steeds weer tegen de aalgladde zetten van onze man aan. Tot zijn schrik greep hij nog even mis en een paardvork maakte een einde aan elke hoop op een halfje. Karel streed toen al een hele tijd een verloren strijd en gaf op.
Een prima resultaat, waarbij er menigmaal een engeltje op een schouder zat. Dat neemt niet weg dat alle spelers hun uiterste best gedaan hebben en niemand zich er gemakkelijk vanaf gemaakt heeft. Dat is een goed teken en de tweede helft van de competitie zie ik dan ook met optimisme tegemoet.

SHTV 2 (1809)	**RHC-Arena 1 (1751)**	**5-3**
Ivo Schoonman (1801)	Peter Vis (1946)	0-1
Rik Pronk (1899)	Theo van Orsouw (1839)	1-0
Theo Bovenlander (1862)	M.B. Kamar (1892)	1-0
Ton Bodaan (1857)	Jacques van As (1581)	1-0
Olav van Leeuwen (1820)	Joost Scholten (1753)	1-0
Karel Stolte (1716)	Titus Hylkema (1745)	0-1
Nico Gouzij (1748)	Edo Nitzsche (1646)	½-½
Stijn Gieben (1771)	Jacob Hansen (1608)	½-½

Stand (per 15 december 2008)

Schaakcombinatie HTV 2	**6**	**3**	**14**
Rijswijk 2	4	2	11
Haeghe Ooievaar 1	4	3	12½
Pomar 1	2	2	8½
Botwinnik 3	2	2	7½
RHC- Arena 1	2	3	12
Promotie 5	0	2	5½
DD 4	0	3	9

SHTV 3-Rijswijk 3 (verslag: Hugo van der Laan)

Dit jaar spelen het eerste, het tweede en het derde van SHTV en Rijswijk tegen elkaar. Wedstrijdleider André Wagner gaf extra lading aan de partijen met te zeggen dat dit dus de eerste ontmoeting was waarin zou worden uitgemaakt welke club het sterkst schaakt. Daar kwam bij dat SHTV 3 de eerste partij met 6-2 had verloren van Promotie, dus er stond wat op het spel.

Het zou een spannende en mooie schaakavond gaan worden, vanuit een 0-1 achterstand, omdat Niek Wisse (aan bord 5) niet had gerokeerd tegen een koningsgambiet. Wit dreigde met toren en dame over de (door wit geopende) halfopen f-lijn en had ook nog een loper op c4 staan die op het bekende zwakke punt f7 was gericht. Niek viel aan op de damevleugel, zonder eerst te rokeren, en kreeg de les mee naar huis dat dit in deze stelling noodzakelijk is. Het was gelukkig een gratis les, zoals later zou blijken.

Aan twee andere borden werd taai gevochten. Nico Gouzij (bord 2) bleef lange tijd ontwikkelingsproblemen houden met Ta1 en Lc1, maar wist die uiteindelijk los te krijgen waarna onontkoombaar een remise ontstond. Ton Vissers (bord 3) speelde lange tijd door in een stelling waarin zwart noch wit veel konden vanwege slechte lopers en paarden, nadat Ton volgens het boekje de actieve toren had afgeruild. Toen het teamresultaat het toeliet werd besloten om er niet langer mee door te gaan.

De basis voor de overwinning werd gelegd door Danny Lindhout (bord 4) en Jan van Delden (bord 8). Beiden wonnen met een fraai offer. Danny kreeg de Franse

Bouwbureau s.b.a.

Computer Aided Design

- ✓ Bouwkundig Tekenwerk
- ✓ Binnen en Buiten Architectuur
- ✓ Aanvragen
  - Bouwvergunningen
  - Milieuvergunningen
  - APV en Horeca vergunningen
- ✓ Advisering en Begeleiding bij Bouwprojecten
- ✓ Isolatie Adviezen en Berekeningen

Gratis haalbaarheidsonderzoek t.b.v. eventuele bouwplannen.

Bouwbureau S.B.A.
Ing. Herman Hoogland
Th.Morrenpark 32
2552 MG Den Haag
Tel: 070-391.22.98
Fax: 070-391.22.98
Mobile: 06.513.11.430
E-mail: sba@wanadoo.nl

Winawer tegen zich en speelde dit klassiek, met La3. Een gave prestatie van Danny, ook gezien het krachtverschil in de rating. Jan van Delden won even fraai, ook recht-toe-recht-aan, in een vier-pionnen aanval tegen de Konings-Indische verdediging van zwart. Beide partijen staan elders in dit clubblad.
Op de overige borden ontstonden zware partijen die pas aan het eind van de avond in de laatste minuten zouden worden beslist. Jan Verheijen (bord 6) had in zijn energieke en hardnekkige stijl een kwaliteit veroverd en won daardoor al in tijdnood, plotseling en verrassend, nadat de tegenstander ook vanwege de aanhoudende druk niet de beste zetten vond.
Piet Sikkes (bord 7) leverde relatief een zeer goede prestatie door met zwart tegen een vijf(!)pionnenaanval in het KoningsIndisch te verdedigen. Hij speelde tegen een op rating veel sterkere tegenstander, en haalde met een kwaliteit
achter, en ook in tijdnood, mooi een remise binnen, en stelde daarmee de overwinning veilig.
Want aan bord 1 had Ben Spierings na een afruilvariant van het Frans met nare penningen te maken gekregen, en had met gxf6 terug moeten slaan. Ondanks een gemene matdreiging op h2 bleek dat zijn koningsstelling hierdoor te veel was verzwakt en als laatste van het team ging hij, als ware het in blessuretijd, nog strijdend ten onder. Het teamresultaat was er niet veel minder om, en het resultaat en het taaie en mooie schaak dat werd gespeeld geven vertrouwen in de toekomst.

SHTV 3 (1700)	**Rijswijk 3 (1714)**	**4½-3½**
Ben Spierings (1787)	Ed Mulders (1684)	0-1
Nico Gouzij (1748)	Hans Hulshof (-)	½-½
Ton Vissers (1745)	Bart van Strien (1750)	½-½
Danny Lindhout (1656)	Frank v.d. Bos (1782)	1-0
Niek Wisse (1656)	Otto Berger (1686)	0-1
Jan Verheijen (1655)	Niek Praagman (1631)	1-0
Piet Sikkes (1645)	Mark Kraakman (1806)	½-½
Jan van Delden (1706)	Paul Kraakman (1658)	1-0

RSC Belgisch Park 1-SHTV 3 (Verslag: Hugo van der Laan)

‘Een zwaar potje’ knorde Ben Spierings bedenkelijk bij zijn binnenkomst in de speelzaal van RSC Belgisch Park. En inderdaad, ik herinner me nog hoe dit team twee jaar geleden won van DSC 3, zodat daarna ons eigen eerste naar de KNSB kon promoveren. Twee jaar geleden speelden zij dus nog tegen ons eerste. En nu moesten wij. Zij hadden een *gemiddelde* rating van 1845, dat halen bij ons de spelers aan de eerste borden niet eens.
Niek Wisse viel in voor Jan van Delden en we hadden een ziekenboeg. Danny Lindhout had gevraagd of hij wegens griep met wit mocht spelen, aan een laag bord, en dat mocht. Hij bereikte een betere stelling maar bood remise aan om

gauw naar huis te kunnen, uitzieken. Dat was Karakter: niet afzeggen wegens ziekte en toch een half puntje bijdragen.
Hugo van der Laan won gauw, in een lekker potje, dat nog eens de waarde van een loper op g7 aantoonde. Wel leuk om te zien (zie elders in dit clubblad).
En toen stonden we vóór. Ton Vissers verloor vervolgens van Vincent Duin (1951) door een verkeerde afruil. Onnodig verloor hij een pion, later nog één, en met een derde op vallen was de partij niet meer te houden. Jammer maar geen schande, gezien de sterkte van de tegenstander.
En toen werd het spannend. En geladen stil. Het laatste uur begon met nog steeds de 1½-1½ stand, en het laatste half uur ook... de laatste twintig minuten...
Nico had remise aangeboden in een moeilijke, moeilijke stand met veel kleine dingetjes, het was een thematische partij van een goed paard op e5 tegen een slechte loper, en tegenstander Verbaan (2022) kreeg geleidelijk overwicht. Nico verdedigde taai, maar kon er uiteindelijk niet meer uitkomen en moest opgeven. Hij had daarmee een ondankbare taak volbracht, namelijk het afhouden van de sterkste van de tegenstanders.
Maar nu moest iedereen doorspelen, en remise aanbieden werd niet meer toegestaan door de teamleider, behalve in het geval van Niek Wisse die twee zwakke pionnen moest verdedigen. Niek verdedigde inventief en met veel uithoudingsvermogen. Zijn tegenstander had zoveel energie verbruikt in winstpogingen dat hij plots een toren weggaf. Net als in het voetbal, waar doelpunten gemaakt kunnen worden door een briljante spits, maar ook door een blunder van de verdediging, kan ook in het schaken het punt komen van slecht verdedigen. Niek leverde een belangrijke bijdrage aan de stand, en het verdere verloop, want we stonden weer gelijk, en er moest doorgespeeld worden, ook in remiseachtige standen.
De laatste drie partijen werden zodoende in tijdnood beslist. Jan Verheijen kreeg uiteindelijk in het eindspel een overmacht aan centrumpionnen tegen zich en moest opgeven. Hij was de vorige dag terug gekomen uit Cambodja, en had dagen vastgezeten op vliegvelden in Thailand; hij was daardoor niet fit, maar speelde toch een gecompliceerde stelling waarin hij steeds miraculeus verdedigingen vond. Maar op een gegeven moment niet meer.
Beter ging het Piet Sikkes, die eerst minder stond maar door vol te houden en door een mindere zet van de tegenstander een kwaliteit vóór kwam. De tegenstander had echter een solide vesting met een paard en vier pionnen en alhoewel Piet gezien de stand geen remise mocht aanbieden was ook niet te zien hoe je dat kon winnen. De heren besloten in de laatste minuten daarom tot remise, een plusremise voor Piet tegen een tegenstander van 1876, heel mooi.
En zo hing alles af van Ben Spierings. Hij had Remco Crefcoeur getroffen als tegenstander; deze was op revanche uit, nadat Ben van hem had gewonnen in het Haags Weekeindtoernooi. Ben kwam beter te staan door een goede ontwikkeling over de half-open f-lijn waar zijn zware stukken plaatsen vonden. Maar na afruilen van de zware stukken kon het alle kanten op gaan en Ben voelde zelf

het meest ervoor om remise aan te bieden, want hij dacht dat zijn tegenstander beter kon vluggeren. Maar Ben moest dóór, gezien de stand. In razende tijdnood bewees hij zijn versatiliteit en ook dat hij beter kon snelschaken dan hij misschien zelf dacht. Hij zag wèl de paardvork, en zijn tegenstander niet, en Ben won daardoor eerst een toren en een paar zetten daarna nog een paard. En zo won hij de partij na, inderdaad, een zwaar potje.
En zo speelde ons derde met 4-4 gelijk tegen deze tegenstander. Een fraai resultaat. Na afloop hebben we daar nog een biertje op gedronken in de kantine, toen de leden van 'Belgisch Park' al allemaal naar huis bleken te zijn gegaan.

RSC-Belgisch Park 1 (1845)	**SHTV 3 (1688)**	**4-4**
Remco Crefcoeur (1815)	Ben Spierings (1787)	0-1
Bart Verbaan (2022)	Nico Gouzij (1748)	1-0
Vincent Duin (1951)	Ton Vissers (1745)	1-0
Ton van der Zijden (1905)	Jan Verheijen (1655)	1-0
Hans van der Zijden (1876)	Piet Sikkes (1645)	½-½
Floris de Leeuwe (1770)	Hugo van der Laan (1614)	0-1
Dennis Ramondt (1738)	Danny Lindhout (1656)	½-½
Jan Wuister (1681)	Niek Wisse (1656)	0-1

Stand na 3 ronden

Promotie 4	6	3	16
RSC-Belgisch Park 1	5	3	13½
DSC 5	4	3	13½
HSV 1	4	3	13
Schaakcombinatie HTV 3	**3**	**3**	**10½**
Schaakhuis 2	2	3	11½
Rijswijk 3	0	3	9½
Scheve Toren 2	0	3	8½

Wat is er gebeurd? (Verslag: Karl Baak)

Iedereen heeft weleens dat gevoel na afloop. Het besef dat het voorbij is wil maar langzaam tot je doordringen. Wat is er gebeurd? Waar ging het mis?
Ik verwachte een makkelijke avond. Zij hadden in de eerste ronde dik verloren en wij dik gewonnen. Twee minuten voor aanvang was er pas een half team aanwezig. Evert begint te bellen en ik neem de namen uit het vijfde door als René en Eric vrolijk komen binnenstappen. Ed en Frans blijken bij de gesloten vooringang te staan (het adres uit de competitiegids).
De wedstrijdleider begint aan zijn standaardverhaal waar niemand naar lijkt te luisteren. Sommigen zoeken nog hun bord, pen of papier. En met een soort vliegende start is de wedstrijd begonnen.

Na een paar minuten ga ik eens rondkijken. Koos, voor het eerst in de basis, heeft gekozen voor de actieve Tarrasch-verdediging. Dat geeft vast kansen. René heeft de schijnbeweging b2-b3 gespeeld om dan Lc1-g5 te laten volgen. Daar hopen we maar het beste van. Eric heeft het zwaar. De jongste Alvares heeft 's nachts de aandacht opgeëist en ook op het bord is iets onvoorziens gebeurd. Frans staat beter en de rest lijkt voor hen gebruikelijke stellingen te hebben.
Dan holt Frans als door een bij gestoken de zaal uit. Zijn tegenstander maakt naar de wedstrijdleider een internationaal gebaar. Nee, niet met de middelvinger, maar met duim en pink naast het hoofd en de wedstrijdleider doet wat ie vooraf toegezegd had. Met de slechte stand van Eric in gedachte, virtueel 2-0 of 3-0 achter, want ook bij mezelf is het mis. Ik had de penning wel gezien maar dacht: "kan net". Doch als mijn tegenstander twee zetten omdraait, verandert dat in "kan net niet". Evert vertelt me dat ie uiterst ontevreden is na een voorbarige opmars. René en Koos staan materiaal voor in moeilijke stellingen. Eric moet opgeven. Dan hoor ik Theo lachen. Gebeurt wel vaker, maar meestal omdat zijn tegenstander een mooie zet doet. "Even denken", hoor ik hem mompelen, maar daarvoor was het te laat (geforceerd mat). Evert vraagt iemand om te noteren en staat op de volgende zet mat. René verandert zijn stelling met een pion meer naar een pion achter en weet er dan knap nog remise van te maken. Dan zegt iemand tegen Ed: "Je kon een toren winnen", maar als ik kijk zie ik een gepende dame.
Koos redt bijna onze eer. Wel de beste partij met een (dikke) plusremise. Jammer dat met toren tegen verre pion niet gewonnen kan worden. En dankzij passiviteit en uiteindelijk sportiviteit van mijn tegenstander mag ik, met 17 seconden over, ook een halfje bijdragen.
Als u dit leest, is de derde ronde ook gespeeld. "Wat is er gebeurd?"

Haeghe Ooievaar 2 (1637)	**SHTV 4 (1670)**	**6½-1½**
Jan Langerak (1681)	Evert Baak (1839)	1-0
Edwin van der Leij (1607)	Karl Baak (1809)	½-½
Aad van Eijk (1629)	Ed Olvers (1749)	1-0
Hugo Brits (1678)	Theo Dekker (1722)	1-0
Jan de Liefde (1630)	Frans Coers (1670)	1-0
Eric van Breugel (1629)	Eric Alvares (1609)	1-0
Suyker (1623)	René Weerts (1527)	½-½
Peter Taanman (1621)	Koos Roeleveld (1438)	½-½

Stand (15 december 2008)

RSC-Belgisch Park 2	5	3	14
WSC 3	4	2	13
Lierse 1	2	2	10
Haeghe Ooievaar 2	2	2	8½
Schaakcombinatie HTV 4	**2**	**2**	**8**
Schaakhuis 3	1	2	6½
Promotie 6	1	2	5½
DD 6	1	3	6½

Het vijfde team ploetert verder *(Verslag: André Wagner)*

Wegens drukte van de teamleider hebben we helaas geen verslagen van het vijfde mogen ontvangen, dus laten we de uitslagen voor zich spreken.

DSC 6 (1676)	**SHTV 5 (1444)**	**6½-1½**
Gerard Bilars (1683)	Ruben Wiegerink (1626)	½-½
Albert Kemeling (1719)	Peter van Noort (1641)	½-½
Frans Palm (1703)	Pim van der Meiden (1549)	1-0
René Gelpke (1712)	Pascal de Leeuw (1447)	1-0
Peter Hofstee (1680)	Henk Bouma (1250)	1-0
Cees Huygen (1652)	Lex van der Meer (1441)	0½-0½
Kees Korving (1633)	Marten Kats (1350)	1-0
Bart Vlasblom (1626)	Monique Keuzenkamp (1246)	1-0

SHTV 5 (1373)	**Botwinnik 4 (1702)**	**1-7**
Ruben Wiegerink (1626)	Dick de Witt (1826)	0-1
Pascal de Leeuw (1447)	Bob Ameling (1691)	0-1
Pim van der Meiden (1549)	Bob de Jong (-)	½-½
Henk Bouma (1250)	Ed Eveleens (1647)	0-1
Marten Kats (1350)	Gerard Arp (1721)	½-½
Lex van der Meer (1441)	Frits Varenkamp (1519)	0-1
Mireille Rubert (1074)	Thomas van Beekum (1767)	0-1
Monique Keuzenkamp (1246)	Alfons Termaat (1742)	0-1

Stand na 3 ronden

Botwinnik 4	6	3	19
DSC 6	4	3	17½
DCSV 1	3	3	11½
WSC 4	2	2	8
Schaakcombinatie HTV 5	**2**	**3**	**7**
Lierse 2	1	2	5½
B.F. /Wassenaar 2	0	2	3½

Mijn favoriete schaakboek
Groningen 1946

De serie ‘Mijn favoriete schaakboek’ is een hoogst persoonlijk bedenksel, waarbij voor mij op voorhand vaststond dat ik zelf een stukje wilde schrijven over het boek dat in 1947 verscheen over het Staunton Wereldtoernooi dat het jaar tevoren in Groningen was gehouden. Het was – niet toevallig – het eerste boek over schaken in mijn bezit en ik koester het tot op de huidige dag.
Op mijn ontwikkeling als schaker heeft het een desastreuze uitwerking gehad. Het was veel te moeilijk en ik had een boekje voor beginners moeten krijgen. Het liep anders en ruim een half jaar lang was het mijn enige boek over schaken zonder dat ik had goede leermeesters had.
Een stukje over dit boek past uitstekend in de door mij geëntameerde serie die tot nu toe gekenmerkt wordt door passie en subjectiviteit.
Het magnifieke boek dat Euwe, in Groningen na Botwinnik tweede geworden, en Kmoch, wedstrijdleider van het toernooi, samen hebben geschreven, schijnt niet het beste toernooiboek aller tijden te zijn, maar het is wel het beste dat ik ken. Groningen 1946 was een grandioos toernooi, het eerste grote toernooi na de Tweede Wereldoorlog, waar bijna alle grote schakers van het moment aanwezig waren. Aljechin was dood en in ongenade geraakt door zijn dubieuze houding tijdens de oorlog en er was geen wereldkampioen. Het toernooi werd gezien als een krachtmeting waar de sterkste kandidaten voor de wereldtitel zich konden bewijzen.
Vaak heb ik boeken over schaken weggedaan, omdat ik tijdelijk weinig van schaken wilde weten of ze me niets meer te zeggen hadden. *Groningen 1946* heb ik altijd bewaard. Na verloop van tijd heb ik begrepen dat het voor een simpele onderbonder zinloos is de partijen van grote meesters grondig te analyseren, al zijn er enkele partijfragmenten die ik nog wel eens bekijk. Het gaat me om de sfeertekeningen, de commentaren en het tijdsbeeld. Soms is er een oubolligheid die me weemoedig stemt. De vaak goede en geestige stijl waarin het boek geschreven is, zullen we wel aan Kmoch te danken hebben. Euwe had weinig smaak: hij was een goede pedagoog, maar zijn humor en schrijfstijl waren precies die welke je verwacht van een leraar wiskunde op een middelbare school voor meisjes in de jaren veertig. Kmoch daarentegen had schrijftalent. Deze Oostenrijker die in ballingschap in Nederland en later in Amerika leefde, heeft de schaaktaal verrijkt met het woord gélijnen (zie de partij Steiner tegen Botwinnik). Hij is later in het Engels gaan schrijven en heeft zich ook in die taal een reputatie verworven door zijn interessante neologismen.
En dan zijn rake gevoel voor humor. Wat te denken van het commentaar bij een partij van Lundin tegen Boleslavski? “Nog geen twee uur nadat hij blozend van gezondheid en theoretische kennis 1. d2-d4 had gespeeld, kon hij de zaal verlaten als gehakt in blik, tot zodanig herschapen door Boleslavski’s Koningsindische stoomwals”.

Mooi toch? En daar staat het boek vol mee. Natuurlijk zijn er ook passages die geheel passen in het door Donner zo bespotte jargon van de schaakjournalisten in die jaren, maar het is tekenend dat ik in de schrifturen van Donner de naam van Kmoch niet ben tegengekomen. Misschien komt dat omdat Kmoch al weg was uit Nederland toen Donner zijn beledigingen ging rondstrooien.
Meer dan vijftig jaar na dato is dit toernooiboek voor mij nog springlevende schaakjournalistiek. Dat heeft natuurlijk alles te maken met mijn fascinatie voor geschiedenis. Er zijn dan ook nog een paar opmerkingen die ik als historicus niet kan nalaten te maken.
Opvallend is de uiterst discrete wijze waarop geschreven wordt over de kwestie Prins. Lodewijk Prins was uitgenodigd deel te nemen aan dit toernooi, maar op het laatste moment verschenen er veel meer Russen dan verwacht en om organisatorische redenen moest één deelnemer verzocht worden zich terug te trekken. Men wilde geen buitenlander vragen zich op te offeren. De keuze was tussen Max Euwe en Lodewijk Prins. Euwe was op dat moment één van de sterkste schakers van de wereld en het was Prins die gevraagd werd te wijken. Prins wilde niet en het werd een moeilijk gesprek, waarbij de Russen een oplossing brachten: Prins zou worden uitgenodigd voor het eerstvolgende grote Sovjetrussische toernooi, als hij zich nu maar terugtrok. Zo staat het in het boek. In werkelijkheid vertrok Prins woedend met de mededeling dat hij een gesprek met de rechter ging voeren. Tussen hem en de organisatoren van het toernooi werd tot 1950 geprocedeerd, waarbij Prins in hoger beroep uiteindelijk een schadevergoeding van fl.2000 ontving. Er is dus sprake van geschiedvervalsing om het eens onomfloerst te zeggen.
Een andere miskleun op historisch gebied is het commentaar bij de partij tussen Boleslavski en Euwe die op 28 augustus werd gespeeld. 28 augustus is in Groningen een grote feestdag en die dag begon het toernooi al om 10 uur. Wat lezen we over de gebeurtenissen van die dag? “Boleslavski was blijkbaar niet op de hoogte van hetgeen de 28ste augustus voor Groningen en Nederland betekende en kwam daardoor op de vermetele gedachte, juist vandaag en tegen de Nederlander Spaans te spelen. Deze uitdaging kon natuurlijk niet goed aflopen.” Leuk gevonden, maar het slaat nergens op. Want op 28 augustus 1672 was de Tachtigjarige Oorlog al lang afgelopen en werd Groningen bevrijd van een belegering door de Munsterse bisschop Von Galen, in Groningen Bommenberend geheten. Kmoch, de Oostenrijkse emigrant is het niet kwalijk te nemen, maar zijn mede-auteur Euwe had beter moeten weten.
Een kleinigheid, maar het ergert me al vierenvijftig jaar en ik zal geruster sterven nu ik die irritatie uitgesproken heb.
Dan is er een opmerking over Miguel Najdorf. Kmoch en Euwe (we zullen de auteurs toch maar als een collectief zien) maken veel rake opmerkingen over de schaakstijl en de persoonlijkheid van de diverse deelnemers. Dus ook over Miguel Najdorf , de Poolse Jood die inmiddels Argentijn was geworden. Najdorf was een geweldige schaker met een schitterende aanvallende stijl en hij was een

kleurrijke persoonlijkheid. Dat blijkt ook hier uit de beschrijvende passages en uit de commentaren bij de partijen. Schaaktechnisch gezien is het waarschijnlijk helemaal juist wat over Najdorf geschreven wordt op p. 26:
“Najdorf heeft een fraai succes bereikt, maar hij had wel een directe concurrent van Botwinnik en Euwe kunnen worden indien hij met meer concentratie had gespeeld.”
Het is opvallend hoe in 1946 gezwegen werd over iets dat in later tijd ongetwijfeld breed uitgemeten zou zijn geworden. Er wordt in het toernooiboek over Najdorf wel verteld dat hij sinds 1939 in Buenos Aires woonde, maar niet dat hij daar toevallig aan het schaken was toen de oorlog uitbrak en hij in wanhoop in Zuid-Amerika bleef. Wat betreft zijn concentratie in augustus 1946 in Groningen: hij was veelvuldig in de lounge van het hotel luidruchtig aan het vluggeren, waar hij de onbetwiste kampioen was en het middelpunt van veel grappenmakerijen. Maar hij had nog een andere bezigheid, te weten het inwinnen van informatie over het lot van in Polen achtergebleven familieleden en vrienden. De resultaten waren bedroevend. Tegenwoordig wordt vastgesteld dat Najdorf ondanks deze ellende in Groningen een geweldige prestatie leverde door een prachtig resultaat te behalen: gedeeld vierde en nog een meesterlijke winstpartij tegen Botwinnik.
Het is moeilijk voor te stellen dat de emigrant Kmoch, zelf met een joodse vrouw getrouwd, hier helemaal niets van geweten heeft. Maar over zulke zaken sprak en schreef men in 1946 nog niet.

Pim van der Meiden

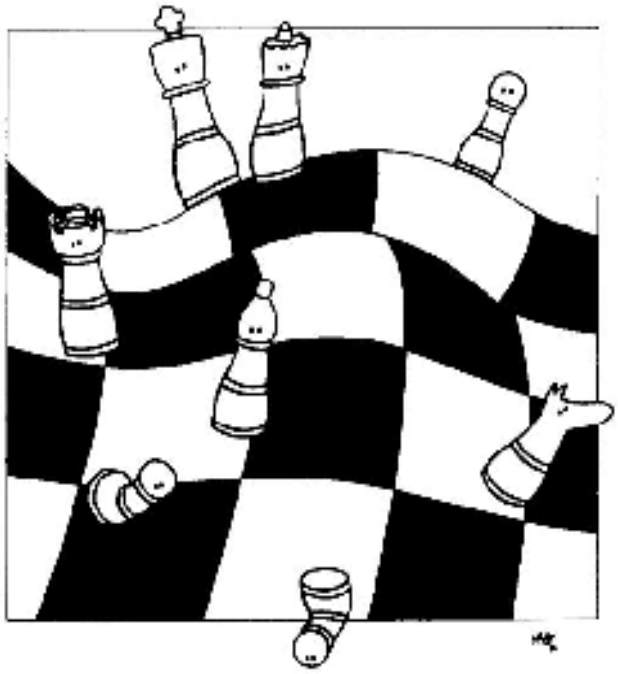

Ook grootmeesters zien wel het wel eens niet

In het toernooi in Groningen 1946 heeft zich één van die gevallen voorgedaan dat een briljant opgezette aanval plotseling doodliep doordat de speler het opeens niet zag. Smyslov, toen nog een jonge grootmeester, maar al duidelijk van wereldklasse, overspeelde de Zweedse speler Lundin volkomen en hij bereikte een prachtige stelling, waarbij Zwart snel kon winnen.

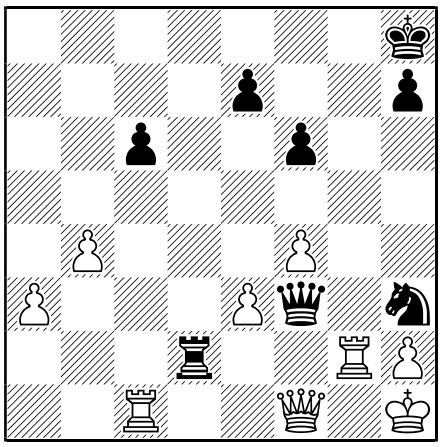

De oplossing is simpel. Met … Tf2 zou Smyslov de partij in zijn voordeel hebben beslist. Maar hij zag het niet. Hij speelde Pf2 en na Kg1 Ph3 † ging hij de zetten herhalen.

In een aardig boekje *The Penguin Book of chess positions* (1973) van C.H.O.'D. Alexander, in het Nederlands vertaald als *Partijstellingen* komt een hoofdstukje *Katastrofen* voor en daarin behandelt Alexander dit gebeuren. Hierin vertelt Alexander iets heel opmerkelijks: precies dezelfde stelling zou zich hebben voorgedaan in een partij tussen Rubinstein en Tsjigorin in Lodz 1906, maar de dan met verschillende kleuren. Tsjigorin zag het met Zwart wel en won de partij. Alexander spreekt met grote nadruk zijn verbazing uit over het feit dat de stellingen volledig identiek waren, zij het met verwisselde kleuren.
De kans dat zoiets twee keer zich voordoet, is natuurlijk heel klein. Het was ook niet waar. Alexander heeft zich óf vergist óf ons voor de gek gehouden.

Want de stelling in Lodz was anders, zij het dat er een grote overeenkomst was. In die partij kwam de nevenstaande stelling op het bord.
In deze stelling speelde Tsjigorin Tf7 en Rubinstein gaf op.
Iets dat me toch wel intrigeert is de vraag hoe klein de kans zou zijn dat de stellingen inderdaad identiek zouden zijn. Degene die me dat als eerste komt vertellen krijgt een borrel.

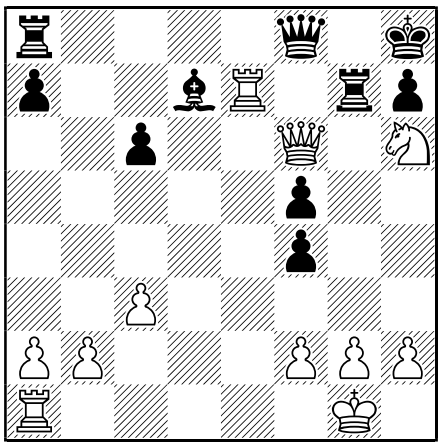

Pim van der Meiden

Is de schaakcomputer een leermachine?

Soms lijkt iets te toevallig om geen opzet te zijn. Een voorbeeld hiervan was toen ik laatst wat schaakartikelen las. In de laatste schaakmagazine stond een interview waarin een zeer computerkritische uitlating werd gedaan. Even later las ik op chessbase.com een gesprek met wereldtopper Levon Aronian, die wel heel strijdbaar stelde: “Chess programs are our enemies, they destroy the romance of chess. They take away the beauty of the game”. Dit zijn uitspraken die de meesten tegenwoordig voorkomen als een soort laatste oprisping van een ouderwetse, antitechnische mentaliteit. En gezien de rekenkracht van computers is het zeker vechten tegen de bierkaai. Laat ik nu maar bekennen dat ik mij bij Aronian aansluit. In het kader van ‘the stand’ moest ik dit kritisch stuk wel schrijven.

‘Vroeger’ was zeker niet ‘alles beter’. Om het sentiment niet te laten overheersen is een onderzoeksvraag nodig. Want wat voegt de computer aan schaken toe? Kan ik er iets van leren, en kan ik van de computer goed schaken leren? Ik wil dus weten, of de schaakcomputer een leermachine is. Als ‘data’ gebruik ik mijn ervaringen, als uitgangspunt mijn kijk op schaken. Deze beschouwing is dus wel degelijk subjectief, maar dat geldt voor ieders motivatie voor het schaken. Dus om bij de basis te beginnen: waarom schaakt u eigenlijk?
Ik denk dat veel mensen niet weten waarom zij schaken. Het is een gewoonte, net als het openen met een bepaalde zet. Anderen hebben een verklaring die niets ver-klaart (‘ik vind het leuk’). Dit doet onvoldoende recht aan het objectieve aspect dat immers het subjectieve ‘ik’ boeit. Voor mij is schaken een strijdmodel dat materieel en informatief (alles zichtbaar) compleet gelijk is. De kunst is, toch te winnen. Dit kan doordat de balans door de voorzet van wit licht verstoord is (het ultieme doel van de openingstheorie is uitzoeken of dit beslissend is). Op het bord bestaan krachtsverhoudingen tussen stukken en daar begint het te boeien. Doordat bepaalde stukken meer ‘waard’ zijn kan het spel worden verdoelmatigd; het wordt een spel van aanvallen (rekenen) en veroveren (tellen). Dit is wat een computer in essentie doet.
Maar deze waarden zijn niet absoluut, en hoe langer je speelt, des te complexer wordt het spel. Want schaken is “een combinatie van kracht, ruimte en tijd” (Tarrasch). Voor de subtiele nuances op het bord (dit is niet de plaats ze te bespreken) moeten evaluatieve functies worden opgesteld. Ik denk dat vanuit deze speleigen functies een (of meer?) algemene waarheid te destilleren valt, een wetmatig begrip dat ‘de schaker’ onbewust waarneemt en in het spel proefondervindelijk opzoekt.

Hoog tijd om de computer erbij te halen. Al tamelijk vroeg, ik schaakte misschien drie jaar, schaakte ik tegen de computer. Dat was in ’99, en de software zal zo’n 2000 elo hebben gehad. Ik heb gesnelschaakt, het

openingsboek bekeken en ermee geanalyseerd (dit heb ik met tussenpozen tot 2006 gedaan). Wat voor effect heeft dit gehad? Even de feiten erbij. Ik speelde niet bepaald gestructureerd, kreeg ook geen andere training (vanaf 2002). Mijn eerste seniorenrating was 1714 (ik dacht in 2000), dat nog zo'n honderd punten omhoog maar medio 2006 was mijn rating nog 1832. Toch heb ik in de tussentijd regelmatig geschaakt en vooral het openingsboek grondig bestudeerd. Heb ik de computer verkeerd gebruikt, of was deze ongeschikt om van te leren? En wat had de computer mij eigenlijk over goed schaken kunnen leren?

Ik had het bij mijn kijk op schaak over evalueren. Het is niet alleen op het bord evalueren, maar ook de functies in het hoofd bijstellen. De computer waar ik tegen speelde kon dit zeker niet. Dit is meteen de grootste beperking, want hij kon mij geen inzicht verschaffen in mijn gebrekkige functies. Hij kon mij alleen keer op keer inmaken. Mens en machine dachten anders. De mens was door het spel geboeid, de computer ratelde zetten en cijfers. Mijn menselijke evaluatie kwam uit het onderbewuste, het resultaat van bepaalde functies (en emoties). Idealiter hadden mijn vernederingen geleid tot 'herprogrammeren'. Maar dit kon niet gebeuren, want de computer was als uitvoerder alleen op het objectieve gericht, terwijl ik als mens van mijn subjectieve motivatie dacht. De computer kon wel tonen *wat* fout was (met als *waarom* een variant), maar kon mij nooit vertellen *waarom ik* die fout maakte. Dus bleef ik een type fout maken en werd gefrustreerd, niet wijzer.
Van snelschaken tegen de computer leer je zo niet veel. Maar zelfs bij analyses bestaat dit gevaar. Een analyse is een persoonlijk product waarbij niet de kwaliteit van de zetten, maar de persoonlijke verantwoording voorop staat (m.i.). Natuurlijk ga je, met tijd zat en het kunnen proberen van varianten, voor jezelf zo objectief mogelijk te werk. Maar het zijn je gedachten die je eigenlijk door de analyse in kaart kan brengen. Daarom interesseert het mij ook geen bal wat een programma of 'de theorie' van mijn zetten vindt. Mogelijk hebben ze gelijk, maar daar moet ik zelf achterkomen, anders ben ik niet meer dan een armzalige knoppendrukker.
Conclusie: ik denk dat de schaakcomputer voor de niet-prof overbodig is, maar nog belangrijker een slechte *leraar*. Ik zeg niet dat hij nutteloos is, want kleine partijtjes of opgaven kunnen als opwarmertje of test van je taktische alertheid best handig zijn. Ook het aanleggen van databases van partijen is nuttig. Om echter de computer effectief in te kunnen zetten als leermiddel moet er wel een communicatief sterke menselijke leraar bij zijn. Schaken kan een inzichtverhogend spel zijn, maar dreigt door commercieel-competitief computergebruik te verplatten. Het gaat in dit opzicht om het spel, niet om de knikkers. Ben ik dan romantisch? Weer wat geleerd…

Melchior Vesters

Nabokov als schaakcomponist

Dat ik met de schrijver Nabokov een volstrekt eenzijdige, maar ook zeer gecompliceerde relatie heb, is duidelijk geworden uit het stukje over zijn boek *De Verdediging* dat ik in *Samengevat* 3, nr. 4 (4 september 2008) schreef. Ik meldde daarin dat er zelfs een boek bestaat met Gedichten, cryptogrammen en schaakproblemen en dat ik wel eens in handen heb gehad en gelukkig nooit heb gekocht. Ik houd niet schaakproblemen en cryptogrammen. Sommige van Nabokovs gedichten vind ik heel goed, maar dan vooral de Russische. Snobisme is mij niet vreemd.
Dat ik nu toch weer iets over Nabokov kom melden heeft natuurlijk met mijn zucht tot opscheppen te maken, maar ook met een niet altijd te onderdrukken hang naar perfectie.
Eén schaakprobleem van zichzelf vond Nabokov zo mooi dat hij het vermeldde in zijn autobiografie. Hij componeerde het in Parijs en in zijn kamer lag een krant die melding maakte van de Duitse aanval op Nederland en België. Het was dus mei 1940 en voor Nabokov was er wellicht een symboliek die mij helaas ontgaat.
Ik geef U het probleem, waarbij ik nog vermeld dat de auteur in zijn in het Engels verschenen autobiografie in de algebraïsche notatie geeft. Hij maakt het ons dus gemakkelijk.

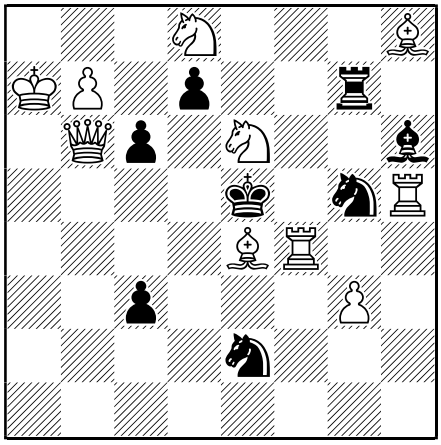

In de Engelse edities, onder twee titels uitgegeven *Conclusive Evidence* en *Speak Memory*, met nog een aantal verschillende versies, geeft Nabokov de oplossing van het probleem niet. Hij zegt wel dat de verleiding om de pion van b7 tot paard te laten promoveren dan na een schaak van Zwart een schitterend mat te geven heel groot is. Maar als Zwart nu eens geen schaak geeft, dan is mat in twee niet mogelijk.
In de later uitgekomen Russische bewerking komt wel de oplossing voor in het laatste hoofdstuk: de loper moet naar c2.

Wat Nabokov betreft: ik heb mezelf nu weer tot hoofdpijns toe gekweld. Waarom doe ik die boeken niet weg?

Pim van der Meiden

Een Haagse oase aan zee

Op zaterdag 8 november werd het boek 'Een Haagse oase aan zee, negentig jaar Vogelwijk' feestelijk gelanceerd in de kantine van Tennispark Houtrust. Het eerste exemplaar werd aangeboden aan oud-minister Hans Dijkstal die ooit in de wijk woonde. Het boek is uitgegeven als vijfde deel in de serie Stadspublicaties van het Haags gemeentearchief.

En wat heeft dat met onze schaakvereniging te maken? Zoals bekend is Schaakcombinatie HTV ontstaan uit een fusie tussen Haagse Toren (HT) en Vogelwijk (V). Schaakvereniging “De Vogelwijk” is opgericht in 1957 als onderdeel van de gelijknamige wijkvereniging en heeft tot de fusie bijna 50 jaar bestaan.
Aan mij was als oud-voorzitter gevraagd een stuk voor het boek te schrijven, waaraan ik gehoor heb gegeven. Daarbij kon ik goed putten uit een stuk dat Rob Dijkstra bij het 40-jarig jubileum had geschreven.
Met de pakkende ondertitel “Van buurtclubje tot regionaal kampioen.” is het artikel geplaatst in het boek, dat zeer uiteenlopende artikelen kent en ook leuk is voor niet wijkbewoners.
Het boek is voor € 9,95 te koop bij de betere Haagse boekhandels en het Gemeente Archief.

Ben Spierings

Partijen

Hugo van der Laan had enkele partijen opgenomen in zijn verslagen van externe wedstrijden. Die partijen treft u hier onder aan. Eerst twee uit de thuiswedstrijd tegen Rijswijk 3 en als toegift een mooie aanvalspartij van de teamleider zelf uit de uitwedstrijd tegen RSC-Belgisch Park 1.

SHTV 3 - Rijswijk 3
6 november 2008
Danny Lindhout (1656) – Frank v.d. Bos (1782)

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pc3 Lb4 4. e5 c5 5. a3 bxc3 6. bxc3 Dc7 7. Pf3 Pe7 8. Ld3 b6 9. 0-0 La6 10. a4 Lxd3 11. cxd3

Zwart heeft zijn slechte witte loper afgeruild

…0-0 12. La3 Pbd7 13. dxc4 bxc4 14. d4

Maar nu heeft wit een sterk centrum.

…Tab8 15. Dd3

En met deze fraaie zet beheerst wit witte velden.

…Tfc8 16. Pg5

En wit valt aan.

…Pg6 17. f4 h6

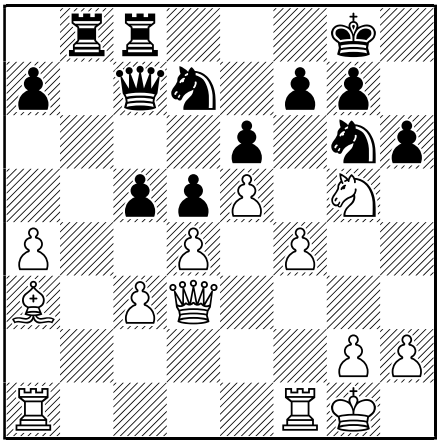

18. Pxf7

Ook 18. Pxe6 Pgxe5 19. fxe5 fxe6 wint.

…Kxf7 19. f5 Pgxe5 20. dxe6† Kg8 21. dxe5 Pxe5 22. Dxd5 Pg6 23. Tf7 De5 24. Dxe5 Pxe5 25. Txa7 Pc4 26. Lc1 Tb3 27. e7 Txc3 28. Td7 Te8 29. Lf4 Pe3 30. d5 Pf5

Versnelt het verlies; beter Kf7.

31. Td8 Kf7 32. Txe8 Kxe8 33. a6

En promotie is niet tegen te houden.
1-0

Jan van Delden (1706) – Paul Kraakman (1658)
1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 Lg7 4. e4 d6 5. f4 0-0 6. Pf3 c5 7. d5 Pbd7 8. Le2 Pb6 9. 0-0 Lg4 10. h3 Lxf3 11. Txf3 Pfd7 12. Dc2 a6 13. b3 Dc7 14. Lb2 Lxd4 15. Kh1 e5

Hiermee haalt zwart zijn loper definitief weg van de verdediging en bovendien laat hij de aanval over de f-lijn toe; Jan reageert direct:

16. f5 Pf6 17. Lc1 Pbd7 18. Lh6

en betrekt zijn loper bij de aanva.

…Tfb8 19. Taf1 Ph5 20. fxg6 fxg6 21. Dd3 Pg7

Dit verliest versneld; Pf4 was de laatste mogelijkheid.

22. Tf7 Pf5

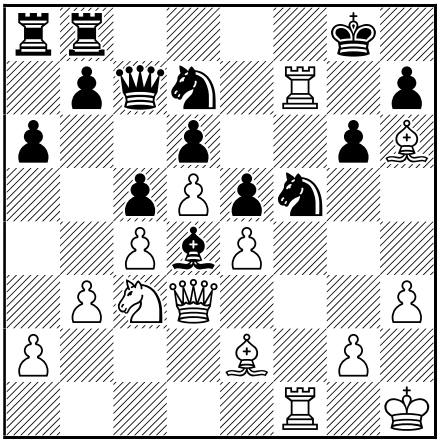

23. T7xf5 gxf5 24. Dg3† Kf7 25. Txf5
1-0

Het is mat na …Ke7 26. Dg7† Kd8 27. Dg8† Pf8 28. Txf8 Ke7…

RSC-Belgisch Park 1 - SHTV 3
8 december 2008
Floris de Leeuwe (1770) – Hugo van der Laan (1614)

1. d4 Pf6 2. Pc3 d5 3. e4 dxe4 4. f3

Het beste is nu…exf3 of …c5.

...e3 5. Lxe3 g6 6. Lc4 Lg7 7. Dd2 0-0 8. 0-0-0 Pc6 9. a3 a6 10. g4 b5 11. Ld2 Lb7 12. h4 b4 13. axb4 Pxb4 14. Th3

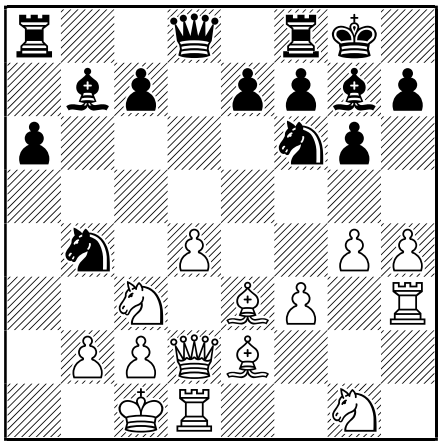

14…c5 15. d5

Opent de lijn voor Lg7.

...Da5 16. Lc4 Pxd5 17. Pge2 Da1† 18. Pb1 Db2 mat.

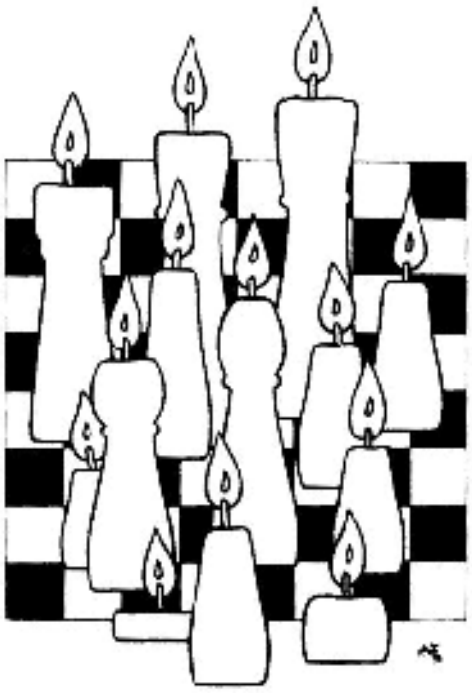

Schaakagenda

Januari 2009

ma 5	WSC 4 - Schaakcombinatie HTV 5
do 8	Seniorencompetitie; ronde 14
	Schaakcombinatie HTV 3 - Scheve Toren 2
zo 11	**[jeugd]** Grand Prix 3 (DSC)
wo 14	Trainingsavond 5
do 15	Seniorencompetitie; ronde 15
	Haeghe Ooievaar 1 - Schaakcombinatie HTV 2
	Schaakcombinatie HTV 4 - Schaakhuis 3
zo 18	**[jeugd]** PK Meisjes
do 22	Seniorencompetitie; ronde 16
za 24 t/m zo 25	**[jeugd]** PK cat. ABCD, finale
do 29	Seniorencompetitie; ronde 17
	Schaakcombinatie HTV 5 - Lierse 2
za 31	**[jeugd]** PK cat. EFGH

Februari 2009

di 2	HSV 1 - Schaakcombinatie HTV 3
wo 4	Trainingsavond 6
do 5	Seniorencompetitie; ronde 18
za 7	Zukertort Amstelveen 2 - Schaakcombinatie HTV 1
ma 9	Lierse 1 - Schaakcombinatie HTV 4
do 12	Seniorencompetitie; ronde 19
	Schaakcombinatie HTV 2 - Botwinnik 3
za 14	**[jeugd]** Grand Prix 4 (Lierse)
do 19	Rapidkampioenschap; ronde 1-4
do 26	Seniorencompetitie; ronde 20
	Schaakcombinatie HTV 3 - DSC 5

Aankomende evenementen

OGD Prinsenstad Toernooi (Delft) vr 2 t/m zo 4 januari

22e Open Prometheus Schaakkampioenschap (Delft)
do 8 en 22 januari, 5 en 19 februari, 5 en 19 maart, 2 en 16 april

HSB Senioren/Veteranenkampioenschap start 20 februari

kontrast

Kopieerservice bij KONTRAST
als goed in meervoud moet
KONTRAST
Tanthofdreef 7 te Delft
Tel. (015) 2618823

TEGOED
BON
VOOR
GRATIS
een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen
duooptiek
THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

TEGOED
BON
VOOR
GRATIS
een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen
duooptiek
THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

Een vertrouwde laan, met een nieuw gezicht!

Brouwer
Assurantiën

Brouwer Belderbos,
een persoonlijkheid in verzekeringen

Uw adviseur op het gebied van verzekeringen!

Brouwer Belderbos assurantiën
Laan van Meerdervoort 702
Den Haag, tel.: (070) 325 61 18
Of kijk voor meer informatie op de website:

www.brouwerbelderbos.nl